

Sygn. akt VI Ka 600/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Marek Wojnar

Sędziowie: SSO Maciej Schulz (spr.)

SSR del. Włodzimierz Szyszkowski

Protokolant: prot. sądowy - stażysta Łukasz Sierdziński

przy udziale Prokuratora Anny Radyno - Idzik

po rozpoznaniu dnia 21 września 2015 r. w W.

sprawy R. K. s. A. i E. z domu Z., ur. (...)

w Ł.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 10 lutego 2015 r. sygn. akt III K 490/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy P.

– P. w W. do ponownego rozpoznania.

SSO Marek Wojnar SSO Maciej Schulz SSR del. Włodzimierz Szyszkowski

Sygn. akt VI Ka 600/15

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że w dniu 13 i 22 lutego 2014r. w W. przy ul. (...) na terenie sklepu (...) z góry powziętym zamiarem czynem ciągłym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci kamery (...) o wartości 250 zł i pięciu kart pamięci marki K., S. i T. o łącznej wartości 380 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 630 zł na szkodę (...) reprezentowanego przez A. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Południe w W. wyrokiem z dnia 10 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt III K 490/14 oskarżonego R. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za jego popełnienie na podstawie art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, w całości przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżony R. K.. Oskarżony zakwestionował swoje sprawstwo w zakresie dotyczącym zaboru celem przywłaszczenia kart pamięci o wartości 380 zł i oświadczył, iż rzeczywiście taką próbę kradzieży podjął, jednakże odłożył karty przed opuszczeniem sklepu. Ponadto oskarżony wskazał, że obecnie przestrzega prawa. Kontynuuje terapię uzależnienia od narkotyków. Podjął pracę i ma na utrzymaniu konkubinę w ciąży, a pozbawienie go wolności zaprzępaści dotychczasowe starania o normalne życie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego okazała się w części zasadna.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż wina R. K. w zakresie dokonania zaboru celem przywłaszczenia kamery (...) nie budzi wątpliwości sądu odwoławczego. Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji, a dotyczące tego zachowania, znajdują oparcie w ujawnionym w toku przewodu sądowego materiale dowodowym, poddanym prawidłowej ocenie. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w tym zakresie i nie kwestionował tego we wniesionej apelacji.

Wątpliwości Sądu Okręgowego nasuwają ustalenia faktyczne dotyczące drugiego zachowania, którego oskarżony miał dopuścić się w ramach zarzucanego mu czynu ciągłego. Wnikliwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego dotychczas w przedmiotowej sprawie nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, kiedy i w jaki sposób do przedmiotowej kradzieży doszło oraz co było jej przedmiotem. Sam zaś oskarżony zaprzecza, aby jej dokonał. Kluczowe znaczenie dla ustaleń sądu w tej kwestii ma nagranie znajdujące się na płycie z zapisem monitoringu z dnia 22 lutego 2014r. (k. 7). Monitoring miał bowiem zarejestrować moment dokonania zaboru.

W oparciu o sam zapis monitoringu z dnia 22 lutego 2014r. trudno jest w sposób nie budzący wątpliwości uznać, że tego dnia R. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pięciu kart pamięci marki K., S. i T. o łącznej wartości 380 zł. Jak wynika z protokołu oględzin płyty DVD, na nagraniu widać bowiem jedynie to, że R. K. sięga po „jakieś przedmioty”, a następnie wkłada je do reklamówki. Oznacza to zatem, iż samo nagranie nie jest dowodem wystarczającym dla przypisania R. K. odpowiedzialności za to zachowanie, tym bardziej, że on sam zaprzeczył, aby tego dokonał. Sąd Rejonowy wprawdzie odtworzył płyty DVD na rozprawie głównej (wynika to z protokołu rozprawy z dnia 10 lutego 2015r. – k. 142), jednakże nie skonfrontował zawartej na nich treści z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadka A. S. – kierownika sprzedaży sklepu (...). Z tego względu materiał dowodowy należy uznać za niepełny. Sąd Rejonowy nie wykorzystał wszystkich dostępnych mu środków dowodowych i nie zostało bezspornie wykazane, że przedmioty, po które sięga oskarżony na nagraniu, stanowią karty pamięci skradzione tego dnia ze sklepu.

W toku ponownego rozpoznawania niniejszej sprawy Sąd Rejonowy powinien raz jeszcze dokonać odtworzenia płyt DVD na rozprawie głównej w obecności świadka A. S. i dokonać jego przesłuchania także na okoliczność odtwarzanego nagrania. Świadek ten, jako kierownik sklepu wie najlepiej, gdzie dokładnie znajdowały się towary w postaci kart pamięci i dzięki temu, jako jedyny może stwierdzić, w jakim momencie monitoring zarejestrował moment, gdy R. K. przebywał w dziale sklepu, w którym znajdowały się owe karty, a co za tym idzie, że to po nie sięgał oskarżony i następnie wkładał je do reklamówki. Konieczne jest również, umożliwienie odniesienia się do nagrania oskarżonemu R. K.

Powyższe czynności mają niebagatelne znaczenie dla ustalenia jakiego rodzaju mienie i jakiej wartości było przedmiotem kradzieży w dniu 22 lutego 2014 roku, a następnie przypisania oskarżonemu winy za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 w zw. z art. 12 k.k. Po ich przeprowadzeniu może okazać się, że z uwagi na niedające się usunąć wątpliwości, sprawa zostanie rozstrzygnięta na korzyść oskarżonego. Wówczas konieczna będzie zmiana zarówno opisu czynu, którego popełnienie zarzuca się oskarżonemu R. K., jak i jego kwalifikacji prawnej w kierunku art. 119 § 1 kw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy postanowił jak w wyroku.

SSO Marek Wojnar SSO Maciej Schulz SSR del. Włodzimierz Szyszkowski